

K NOZ § 1259:

§ 1259

Kdo je oprávněn ze služebnosti, může se domáhat ochrany svého práva; § 1040 až 1043 se použijí obdobně.

Komentáře

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 1257 až 1259

4 0 0

07/04/2018 / Petr Bělovský

Konfesorní a negatorní žaloba...

0 9 8

29/10/2017 / Admin Tým

§ 319 vládního návrhu...

0 0 0

07/04/2018 / Petr Bělovský

Corpus Iuris Civilis

0 0 0

KONFESORNÍ A NEGATORNÍ ŽALOBA-ŘÍMSKÉ PRÁVO

07/04/2018 / Petr Bělovský

V rámci ochrany služebnosti římské právo umožňovalo využít několik nástrojů, především pak právě věcné žaloby. V pramenech se lze setkat především se třemi základními žalobami na ochranu služebností - na jedné straně s vindikací služebnosti (*vindicatio servitutis*), dále s *usufructus petitio*, konečně pak s konfesorní žalobou (*confessoria in rem actio*). Zatímco první dva pojmy spadají spíše do období práva klasického, konfesorní žaloba je žalobou vycházející z justiniánských kompilací, kde oba výše uvedené termíny zastřešila.

Formulace věcných žalob na ochranu služebností vždy v římském právu vycházela z negatorní žaloby, kdy obsah žaloby na ochranu služebnosti byl vždy v opačném smyslu proti žalobě negatorní. Pakliže se tedy jednalo o služebnost, kde vlastník služebného pozemku je povinen strpět působení jiné osoby na svoji věc (*afirmativní služebnost*), negatorní žaloba vlastníka služebného pozemku proti oprávněnému ze služebnosti by zněla negativně, tedy by popírala, že žalovanému nějaké právo náleží. V takovém případě by konfesorní žaloba zněla pozitivně, tedy žalobce by v ní tvrdil, že mu nějaké právo náleží.

Zatím žádné diskuzní příspěvky